

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2018/0005

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av krav fremsatt 4. januar 2018 fra advokat B på vegne av stiftelsen A om dekning av sakskostnader etter bestemmelsen i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 36.

Kravet har sitt grunnlag i delvis omgjøring av vedtak fra Stiftelsestilsynet. Vedtak fattet 26. januar 2017 av Stiftelsestilsynet ble omgjort av Stiftelsesklagenemnda med vedtak av 11. desember 2017 (saknummer 2017/0008). Spørsmålet i saken er om vilkårene for dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36 er oppfylt.

1. Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsens femte ledd sammenholdt med forarbeidene til lovbestemmelsen, jf. Prop. 12 L (2014-2015) kap. 7, avgjør Stiftelsesklagenemnda krav om sakskostnader etter forvaltningsloven § 36 blant annet der hvor nemnda har fattet endelig vedtak i klagesaken.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok leder Hanne Ombudstvedt og medlemmene Caroline D. Ditlev-Simonsen og Henning Sollid.

2. Sakens bakgrunn i hovedtrekk

I vedtak av 11. desember 2017 omgjorde Stiftelsesklagenemnda Stiftelsestilsynets vedtak av 4. januar 2017 slik at omdanning ved endring av vedtektene § 4 ble godkjent.

3. Rettslig grunnlag for vedtaket

Forvaltningslovens § 36 første ledd gir hjemmel for dekning av nødvendige og vesentlige kostnader påløpt i forbindelse med selve klagebehandlingen. Bestemmelsen lyder:

«Når et vedtak blir endret til gunst for en part, skal han tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, med mindre endringen skyldes partens eget forhold eller forhold utenfor partens og forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.»

Etter forvaltningsloven § 36 tredje ledd er det klageinstansen som skal behandle spørsmålet om det offentlige skal dekke privat parts sakskostnader med mindre underinstansen har truffet nytt vedtak i saken. I Prop. 12 L (2014-2015) *Endringer i stiftelsesloven* (stiftelsesklagenemnd) står det i kapittel 7:

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@kofa.no
Nettside: www.kofa.no

«For de tilfellene hvor Stiftelsesklagenemnda fatter endelig vedtak i klagesaken, eller hvis den omgjør et vedtak i medhold av forvaltningsloven § 35, følger det av forvaltningsloven § 36 at det er Stiftelsesklagenemnda som skal fatte avgjørelse om sakskostnader i første instans.»

Etter stiftelsesloven § 7 a femte ledd andre setning kan nemndas avgjørelser om sakskostnader ikke påklages. I Prop. 12 L (2014-2015) står det i kapittel 7:

«Hensynet til nemndas uavhengighet tilsier også at departementet ikke bør kunne overprøve nemndas vurdering av sakskostnadskravet.»

4. Klagers anførsler

I brev av 4. januar 2018 fremsettes det krav om dekning av advokatutgifter på kroner 13 750 inklusiv merverdiavgift. Advokat B har redegjort for at han har fakturert stiftelsen kroner 11 000 eksklusiv merverdiavgift og at han har brukt 6, 5 timer på arbeid med saken.

I sitt brev har han redegjort for at han i forbindelse med arbeidet med klagesaken har hatt kontakt med klient i form av telefonsamtaler og e-postkorrespondanse, samt redegjørelse på styremøte over Stiftelsestilsynets avslag og rådgivning om den videre prosessen. Videre har han utarbeidet klagen og senere brev med kommentarer til tilsynets innstilling, samt gjennomgått gamle regnskap og dokumentert historiske forhold av betydning for klagesaken.

5. Stiftelsesklagenemndas vurdering

Innledning

I denne saken er det vesentlige og nødvendige utgifter i tidsrommet mellom vedtaket fra Stiftelsestilsynet 26. januar 2017 og omgjøringsvedtaket fra Stiftelsesklagenemnda 11. desember 2017 som kan kreves dekket i henhold til forvaltningsloven § 36.

Stiftelsesklagenemnda har fått tilsendt en faktura som viser samlet fakturering for 1-4 kvartal 2017 vedrørende klage til Stiftelsesklagenemnda over Stiftelsestilsynets vedtak av 26. januar 2017. Advokaten har i sitt brev redegjort for antall timer og hva den påløpte tiden har blitt benyttet til, herunder kontakt med klient via telefon og e-post, utarbeidelse av klage og brev til nemnda, samt gjennomgang av gamle regnskap og dokumentering av historiske forhold av betydning for klagesaken. Basert på advokatens redegjørelse for antall timer og fakturaen som er fremlagt er timesprisen kroner 1 692 ekskl. mva.

Om kostnadene var nødvendige

Bestemmelsen i § 36 første ledd gir rett dekning av «*vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket*» og oppstiller således et krav om årsakssammenheng mellom utgifter parten har pådratt seg i klageprosessen og vedtaksendringen.

Vesentlighetskriteriet innebærer visse begrensninger i hva som kan dekkes. Først og fremst dekkes advokatutgifter eller utgifter til annen sakkyndig hjelp. Nødvendighetskriteriet innebærer at det må vurderes om det var nødvendig å pådra seg utgiften for at forvaltningen skulle endre det opprinnelige vedtaket.

Ved vurderingen av om kostnadene var nødvendige for å få endret vedtaket skal det legges vekt på hva parten selv med rimelighet har oppfattet som naturlige tiltak. At partens oppfatning står sentralt i denne vurderingen, kommer frem i Ot.prp. nr. 3 (1976-1977) der det står om forvaltningsloven § 36 på side 101: «*Særlig viktig er det om det var forståelig at*

parten pådro seg utgifter, f.eks. ved å oppsøke advokat, for å få endret vedtaket. Ved vurderingen spiller feilens art og sakens vanskelighetsgrad en vesentlig rolle.»

I arbeidet med klagesaken har advokaten selv opplyst at han har hatt kontakt med sin klient via telefon og e-post og at han har utarbeidet klagen samt et brev med ytterligere kommentarer til Stiftelsestilsynets innstilling. Klagesaken reiste spørsmål knyttet til den konkrete vurderingen av om en vedtektsbestemmelse var vesentlig vektlagt av oppretter, og om vedtektsendringen, som en følge av dette, derfor skulle vurderes etter stiftelsesloven § 46 første eller andre ledd. Etter nemndas syn var det nødvendig at klager benyttet advokat i saken.

Når det gjelder kravet til årsakssammenheng mellom de anførsler som parten har fremmet og det at vedtaket er endret, viser vi til uttalelse fra Lovavdelingen i Justisdepartementet datert 7. februar 2000 i saksnummer 99/20138 E: «Så langt et utført arbeid ikke er relevant for det vedtaket som faktisk ble endret, er det ikke grunnlag for dekning av kostnader knyttet til dette arbeidet med grunnlag i § 36 første ledd.»

Etter Stiftelsesklagenemndas syn er det utførte arbeidet relevant for omgjøringsvedtaket. Etter vår vurdering står beløpet som er søkt dekket i et rimelig forhold til omfanget og vanskelighetsgraden i saken. Det er derfor Stiftelsesklagenemndas syn at utgiftene til advokat har vært nødvendige, og at partene har krav på å få dekket beløpet etter forvaltningsloven § 36.

6. Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsesklagenemnda dekker saksomkostninger for stiftelsen A med kroner 13 750 inklusiv merverdiavgift.

**Beløpet betales fra staten v/Stiftelsestilsynet til advokat B , org. nr. (...),
kontonummer:(...).**

Ålesund, 20. februar 2018

Hanne Ombudstvedt
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk